

Koronajul? Med smitte i Kragerø er karantene/smitte nå nærmere oss alle. Tjenester som Fjordbåtselskap, Taxi, Hjemmesykepleie, Begravelsesbyrå er rammet. Full isolasjon fra andre er det eneste helt sikre tiltaket.

Julefeiring påvirkes, men den kan vi heldigvis ta igjen senere. Et tøft skippertak for felles beste venter oss.

God Jul ønskes alle Tor D

Desember 2020 nr 116

Skåtøy Flaskepost

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

Julefilosofi på bryggekannten?

Med et nyfødt barnebarn i armene, med Julestemning og korona/krisetid, trer det tydelig fram for meg hvor avhengig vi mennesker er av kjærlighet, mat og omsorg for å få et godt liv. Med spedbarnets uskyld og totale avhengighet av andre, fremstår dette behovet sterkt, intenst og tydelig. Derfor både er og føles det naturlig å ta ansvar, gi og dele alt det du kan, og alt det du har, med barn nær deg.

Når barn vokser opp blir det heldigvis, i de fleste tilfeller, gitt nok av kjærlighet fra foreldre, nær slekt og omgangskrets til å trygge barnets gode liv og oppvekst.

Når det gjelder mat og omsorg er alle barn (og vi voksne) i en moderne verden også avhengige av andre – av fremmede mennesker, via våre komplekse lokale, nasjonale og verdensomspennende politiske og merkantile systemer for produksjon og fordeling av mat, helse, skole, bolig, arbeid, ferie, osv.

I lokalmiljøet på Skåtøy og andre steder føler vi ofte med alle verdens barn, men det er langt fra tanker til handling.

I praksis blir det ofte slik at, det som er geografisk langt unna oss, overlater vi til systemene og andre å ta seg av.

Heldigvis er det mye å glede seg over selv i en koronatid. FN kårer Norge til verdens beste land å bo i for femtende året på rad. Selv i et forgubbet fraflyttingstruet øydistrikt har vi det ganske bra, og på verdensbasis reduseres summen av fattigdom, sykdom, krig og elendighet jevnt og trutt for hvert år som går.

Men det er fremdeles mer enn nok av katastrofepregede forhold som utfordrer oss nå og i fremtiden.

Koronakatastrofen

Selv om risiko for mulige verdensomspennende pandemier var kjent av og ble advart mot av legevitenenskap og helsemyndigheter ble dagliglivet for samfunn og for enkeltmennesker dramatisk endret

over natta da Koronapandemien var et faktum. Konsekvensene var store, men det er forbausende og betryggende?, hvor raskt svært tøffe tiltak ble iverksatt av myndighetene, og hvor raskt samfunnet og hver enkel av oss tilpasset oss nye krav og regler.

Antall koronadøde siste år er nå omtrent på nivå med årlige antall drepte i biltrafikken på verdensbasis, men kun halvparten av årlig dødsfall i verden på grunn av fedme og overvekt. Men heldigvis er fremdeles antall koronadøde kun tiendeparten av årlig antall drepte under andre verdenskrig.

Slik "lek" med tall og statistikk får en til å tenke over risiko vi alle tar og utsettes for i livene våre, og alle paradoksene i hvordan vi forholder oss til farer, og hvordan media dekker katastrofer, og hvordan politikere griper inn for å styre unna eller leve med alt som er farlig. Varslede og velkjente farer som fedme og biltrafikk bryr vi oss mindre om.

Vi innbiller oss; Dette er ikke akutt, eller det angår alle andre, men ikke meg. Men korona bekymrer oss og vi finner oss i tøffe tiltak for å leve med koronafaren.

Det fins verre katastrofer.

Global oppvarming, ødeleggelse av dyreliv og natur og naturmangfold er en pågående og varslet katastrofe som først og fremst rammer våre barnebarn, men det er jo så lenge til at vi innbiller oss at problemet sikkert løses mer eller mindre av seg selv underveis. Risikoen er overhengende for høye dødstill, matmangel, omfattende flyktningproblematikk, konflikter og politisk uro som langt overgår summen av det vi til nå har erfart fra problemer med korona, fedme, biltrafikk, kriger, osv.

Modellene (de komplekse beregningene) vi har for global oppvarming er teoretisk vanskelig å forstå, og har selvfølgelig en grad av usikkerhet ved seg. De er imidlertid tuftet på et godt, omfattende og langsiktig naturvitenskapelig grunnlag i motsetning til hva tilfellet var når myndighetens tiltak mot korona ble iverksatt. Jeg tror det er helt nødvendig å iverksette enda tøffere tiltak nå!, for å få kontroll på vår sivilisasjons ødeleggelse av hav, naturmangfold og atmosfære. Dette vil få dramatisk og negative konsekvenser for samfunn og

enkeltpennesker. Men gevinsten er trolig større – Du kan sitte med et spedbarn i armene å tenke på at du har gjort ditt for å sikre barnet et godt liv. Og fjernet vi raskt, rått og brutalt vårt overforbruk fra den norske velstandsmodellen (verdens beste land å bo i), ville vi i det minste kanskje få bukt med fedme-epidemien?

Enkelte av naturvitenskapens menn og kvinner påpeker i tillegg en ukjent risiko for såkalte vippepunkter i geofysiske, metrologiske og økologiske systemer.

Livet i havet

Fra barnebarna kan stabbe og gå, har de i tur og orden hatt stor glede av krabbe-fiske og rekefangst på stranda og ved brygga. For noen uker siden var tiden inne for en fiske-interessert jente på 7 år å lære seg kunsten å fiske med stang og haspelsnelle, med bestefar som læremester. I løpet av få minutter lærte hun triksene for å kaste ut sluken uten å få tufse på snøret. Stolt og ivrig sto hun på brygga og øvde seg på å kaste sluken lengst mulig ut i vårt lokale nå nesten fisketomme hav. Og under over alle under så nappet det ikke bare en gang, men to, og hun dro opp et par ørsmå sei.

Om fiskene var små, så har jeg aldri sett større glede og stolthet. Fiskene var alt for små til å havne på bordet, men

takket være høyvann ble de sluppet ut i en saltvannspytt for nærmere studium før de ble sluppet ut igjen. Tankene gikk til min egen barndoms glede og nytte, da vi spikket fiskestang av smekre Hasselrønninger og utstyrte den med snøre, krok og blåskjellagn, før vi gikk ned til sjøen og dro opp torsk til middag til oss selv eller til naboen i løpet av en halv time.

Barn har en slags innebygget trang til og glede av, å forske på, finne ut av og forstå naturen. Dette gjør de ved lek, og klarer de å fravriste mat og godsaker direkte fra naturen er det gøy, de opplever mestring og de føler seg flinke og nyttige.

Tellus

Navnet på kloden vår Jorda eller Tellus (etter en gresk gudinne for moder jord/land) er egentlig feil, fordi ca. 71 % av jordklodens areal er hav. Havet utgjør også ca. 90 % av biosfæren (summen av alle klodens økosystemer, eller alt liv på kloden). I tillegg er landarealet oppstykket i flere kontinent og utallige øyer, mens havet forener oss og vi har kun et felles hav.

Herved foreslås å endre navnet på koden vår til Pontos (etter en gresk gud for hav). På norsk blir da altså navnet Sjøen i stedet for Jorda. Jeg har liten tro på å lose dette gode forslaget i vel havn, 2

her er det for mange skjær i sjøen. Å utmanøvrere kvinnekjønns hevd på Jordas navn er en farlig seilas. For å unngå havsnød kunne det kjønnsnøytrale navnet Oceanus kanskje brukes, men jeg gir opp før jeg roter meg vekk i skodda.

Havet

Naturvitenskapen vet forbausende lite om havet. Selv for oss kystens folk som ser og er daglig på sjøen, er det mye vanskeligere å observere menneskeskapte påvirkninger i havet enn det er på land-jorda.

Barnebarnet på sju sin fiskeopplevelse fikk meg til å tenke på hvor dramatiske endringene i havet rett utenfor brygga egentlig er. Dette har også skjedd svært raskt, kun over en generasjon eller to. På land er det merkbart færre insekt, men vi ser i alle fall humler fremdeles. I sjøen er derimot torsken her praktisk talt helt borte, enkelte arter av sjøfugler er også borte og nye har kommet til. Blåskjellene er også helt borte, og stillehavssøysers har kommet. Lista er lang og sjøvannet nede ved brygga er en del av verdenshavet, hva skjer egentlig i havet?

Har vi nådd et av vippepunktene der økologien ikke lenger lar seg reparere, kommer torsken tilbake? Er menneskeskapte endringer i havet en større trussel enn global oppvarming? Grøss og gru

ved den tanken, problemene går langt ut over det enkle faktum at vi ikke lenger lettvisst kan fiske torsk til middag slik som for 30 år siden.

Av barn og fulle folk hører man sannheten – sier ordtaket.

I sommer hadde vi storinnrykk besøkende fra pandemiens episenter – Oslo. Fremdeles er det flere halesesong-gjester fra Tigerstaden her enn det pleier å være, og da blir det også litt mingling med lokale øl-hunder med en meters avstand på Jensemenn.

Mange av oss i lokalmiljøet har uttrykt en glede, men også forundring over at vi unngikk smitteoppblomstring i sommer, og dette var tema på Jensemenn. En Oslokar på nabobordet blandet seg inn i debatten og kom med følgende åpenbare og logiske forklaring: «Dere skjønner, på beste vestkant der jeg kommer fra, er det ikke mer smitte enn i Kragerø».

Så legger han til at: «Derfor kan dere være helt trygge, for det er ingen andre Oslofolk som har råd til å feriere her».

Tid for ettertanke?

Det er mye bra, men jaggu er det mer enn nok som ikke er bra i vår moderne velstandsverden.

Tankene går til min gode venn Tom Edvart Jacobsen, som dessverre forlot

oss så alt for tidlig. Jeg savner de gode samtalene med ham, ved kjøkkenbordet på Stussholmen, skuende ut vinduet over Jomfrulandsrenna ut mot Stråholmgapet.

Tom var beskjeden, men reflektert. Han var bereist, hadde opplevd mye og det var langt fra noen bygdetulling som bodde og levde på tradisjonelt vis ytterst i skjæra. Vi satt der og pratet om våre egne livs vidervedigheter og alt det som foregår ute i den store verden – det er mye storhet i prat rundt et kjøkkenbord! Da sier Tom filosofisk: «Når en førstens må leve i en sinn syk verden tror jeg det beste er å gjøre det på Stussholm jeg».

Det er lett å se problemer, men vanskelig å finne løsninger, og det fortøner seg nærmest umulig å gjennomføre de nødvendige endringer som må til.

Jeg håper på at lokale rapporter om litt mer hummer og småtorsk i teinene i år enn i fjor, er et tegn på at vippepunktet i havets økologi ikke er nådd. Og at livet i havet lar seg «reparere» slik at en hjemmefisket Juleorsk igjen kan pilkes i Jomfrulandsrenna om noen år.

Tor D

FNB til sjøs?

I vår norske velstandsmodell og demokrati dukker det heldigvis? opp politiske 3

nyvinninger som bidrar til fremtidsrettede gode liv, og løser verdens fremtidige problemer. Derfor lanseres nå et FNB parti til sjøs: Folkeaksjonen Nødvendig for å Bomme penger!

Å bomme penger er ikke noe nytt i skjærgården vår. Siste folkeaksjon for å bomme penger kan dere lese om i utklippet fra Kragerø Blad 22.7.1986, da bommet Skåtøy Vel penger til

utbedring av Eidkilkkanalen. Etter 35 år trengs igjen sårt en opprustning av kanalen. Det er usikkert om Irene og Helle tar jobben denne gangen, men det er jo observert krangel om visjon, lederskap og kurs, blandet med intriger og utmeldinger i FNB på land. Trym, Frode, Daniel, Jan og andre frustrerte gryende ledere vil trolig gløde for at: Når bompenger må betales på land, så må det pinadø betales til sjøs også. Her finner vi sikkert både hjernekraft og arbeidskapasitet til å lede et slikt prosjekt for oss, dersom vi skulle trenge det?

Flåspreik til side; På tross av at Havnevesenet lover å ta tak i dette er det kanskje en god ide å samle inn litt penger til det gode formål. Med penger som lokkemat og Eidkiltrollet som trussel får kanskje Havnevesenet opp dampen, og får denne nødvendige jobben gjort! Skåtøy Vel og andre oppfordres her- ved til kreativitet og innspill for å bomme penger til sjøs!

Tor D

Frivillig passeringsbevis i Eidkilkkanalen

På hver sin side av Eidkilkkanalen står Irene Jacobsen og Helle Dønvik og selger flotte passeringsbeviser og klistremerker. Disse er laget til inntekt for Skåtøy Vel og skal selges hele sommeren.

● Tone Størseth

Passeringsbeviset er trykt opp i 500 eksemplarer og selges som minne om at man har vært i kanalen. Beviset er tegnet av Kirsteen Ferrier Edwardsen, og motivet er selvsagt Eidkilkkanalen. Motivt har i en årrekke vært trykt på postkort. I tillegg til beviset får man et klistremerke med samme motiv. Dette merket har også vært i salg for noen år tilbake. Det er også godt mulig å kjøpe klistremerket separat, men beviset får man kun tak i i Eidkilkkanalen.

- De fleste kjøper nok klistremerkene, sier Inger Lise Knutsen som har ansvaret for de daglig innkomne midlene. Hun kan fortelle at man hittil har solgt beviser og klistremerker for omkring 800 kroner.

- Vi startet opp tirsdag, og det tar nok litt tid før vi kommer skikkelig igang. Men vi merker allerede nå at interese

Over til siste side **2**

«Velkommen til Eidkilkkanalen» forteller plakaten som viser at det selges passeringsbevis og klistremerker i kanalen.

Irene Jacobsen og Helle Dønvik fra Skåtøy har sommerjobb som selgere av passeringsbevis til inntekt for Skåtøy Vel. Sigurd André Kristoffersen og Kjetil Kollveit fra Oslo, er noen av sommergjestene som har vist interesse for beviset.

Hilsen fra en innvandrер.

Kjære Skåtøyboere og venner.

Dette er en julehilsen jeg aldri i verden ville ha tenkt at jeg som innvandrер skulle ha skrevet. Og jeg er ikke sarkastisk.

Altså, dersom du skroller nedover til underskriften er det altså meg – Randi Roer som ønsker dere alle GOD JUL i egenskap av leder i Skåtøy Vel.

Skåtøy, mitt paradiset på jord som ikke skal forlates uten med bena først (hvis jeg får bestemme da.....).

Lenge nærmet jeg meg denne institusjonen med den største ærefrykt. Jeg husker fremdeles godt de første møtene jeg var med på. De varte i timevis og med god servering innimellom. Det var et eget språk og ordning på hvem som snakket, jeg som innvandrер oppfattet ca. 70 % av meningen hvis jeg legger godviljen til.

Tilbake i 1992 hadde det vært umulig å tenke seg at jeg skulle kunne inneha dette vervet. Nå er det jo mange som vil ile til å si «Nei men Randi da, vervet var det ingen andre som ville ha... ..». Ja da jeg vet det, men jeg er fornøyd likevel. Dette siste året har vært lærerikt. Tusen takk til alle som har bidratt med smått og stort.

«Til lags åt alla kan ingen gjæra». Det vet jeg og visste også da jeg påtok meg vervet.

I alle fall, det er mange saker som er viktige for oss som øy befolkning:

- Legevakt i Kragerø
- Båtplasser både i byen og på Skåtøy til lokalbefolkningen
- Flerbrukshusets framtid
- Tilgjengelighet langs sjøen, merking av turstier
- Oppussing av vente bua
- Trafikksikkerhet på Skåtøyveien
- Elefantstranda for lokalbefolkningen
- Vedlikehold og ettersyn av Velets eiendeler

Så igjen en riktig god jul 2020 og et godt nytt år 2021 til dere alle der ute

Hilsen Randi Roer

Leder i Skåtøy Vel.

Værgalskap

Overskriften "værgalskap" var i utgangspunktet ironisk ment med tanke på egen og enkelte andre båtfolks idioti eller fobi, ved tanken på en vinter med is og snø.

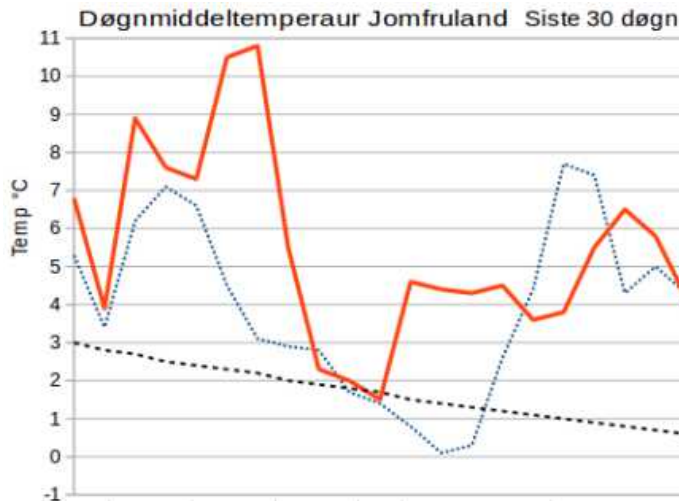
Men når jeg våkner 1. desember til vindstille vær, fullmåne, stjerneklart og 5 plussgrader, er det været selv som lider av galskap. Enda galere har vært vært resten av Julemåned. Selv om den "forhatte" isfremmene østavinden har stått i ukesvis, har den nå kun gitt fra seg regn og mildvær.

Siste 30 døgn ble høyeste temperatur målt 20. nov. til 13,7°C, og kun en eneste natt 30. nov. hadde vi kuldegrader med -1,3°C. Mest vind hadde vi 19. nov med 17.3 m/s (med vindkast på 24,3 m/s)

Med dagens langtidsvarsel ser det ut til at vi kan runde nyttår uten et eneste døgn med middeltemperatur på minus-siden og kun noen få netter med kuldegrader.

Da er det fristende å spå at vi får ikke noen isvinter i år heller.

Utsagn som at "det har vært milde vintre før også" holder ikke lenger. Med årets to siste måneder med 4-5°C over normal temperatur, og vinter etter vinter praktisk talt uten is er det ingen tvil om at klima er i rask endring mot mildere vær.

Ubehagelig for oss koggfolk, viser bildet til høyere hva som er normalt vintervær på denne tiden av året.

Historien forteller at en oppegående avholdsmann en gang svarte ja på spørsmålet om han likte å drikke kefirmelk. Når han ble forelagt det naturvitenskapelige faktum at surmelka innholder litt alkohol, svarte han: "Jeg kan akseptere det, men liker det ikke". Jeg innrømmer at jeg har samme type dobbeltmoralisk idiologi når det gjelder isvinter.

Noen dager med kaldt klarvær og litt snø står på min, og alle barns ønskeliste til jul, men for all del ikke is på sjøen.

Foto Randi Roer

Hva skjer på Skåtøy?

Korona stopper vår tradisjon med store og små felles arrangementer på øya. Men tett på natur og sjø lever vi likevel bra på øya vår. I engere fora foregår det også saker og ting, og på flaskepostens oppfordring har vi fått inn noen små saker som sier litt om dette.

Fra Mumidalen?

Viss noen er nervøse for at det skal anlegges en ny oljerørledning i Mumi-

dalen bak skolen, så ta det med ro; det er bare en ny kryptunnel til hinderløypa. Vær så god å prøv den!

Terje Sodal

Om "Bukken og Havresekken?"

Her ser vi Peder Ellingsvåg med et fast grep om en av Ronnys forholdsvis ville sauer. Sjøl om den er bindt, kan vi se at den er ganske fornøyd. Det skyldes at den nettopp har forsynt seg godt av Ragnhilds prydblomster. Vi kjørte den og resten av flokken hjem til Bosedaalen, hvor de fant det for godt å bli i ei uke, før de stakk ut på nye eventyr. - Har man først fått smaken på det søte liv....

Terje Sodal

Flere unbudte gjestepptredner?

I disse koronatider, drar Vel-patroljen på Skåtøy på besøk til alle beboerne på øya, med kake, kaffe og oppmuntning 😊 veldig hyggelig 👍

På to dager har Randi og jeg vært over hele øya (med unntak av Dønвика), med kaffe og smultringer/kake. Vi kalte oss Skåtøy Vels velpatrolje og ville muntre folk opp litt. Vi var ikke inne hos folk og holdt avstand. Vi ble tatt vel imot. Bildet/snappen er tatt av Eli.

Blir været bedre kommer vi til Dønвика også. Nina 7

Stedsnavn på Skåtøy.

Ukjente Mumidalen på Skåtøy illustrerer hvordan et nytt stedsnavn kan oppstå?

Bosedalen er et gammelt kjent navn, men her kan vi lure på hva navnet betyr eller kommer fra? Studerer en bildet mer nøye kan en også lure på om posen med boller og rundstykker ble brukt for å lokke væren eller gjeteren inn i bilen?

Bak klovnene skimtes Jomfruland og det bringer oss til stedet Øsa på Bråtøy. Navnet fins på kart fra ca år 1700 (Ausa). Min teori er at navnet er "landskapsbeskrivende" trolig helt fra vikingseilaser i Ormeleia? Med 3m høyere vannstand var Øsa en lun trygg "lagune", omtalt som en uthavn med form som en øse?

Gapahuken ved Kvernbecken.

"Bekkestua" er et yndet turmål og mye brukt av "ildsjelene" bak dette dugnadsprosjektet, men også av mange andre, deriblant Montessoriskolen.

Det er fint å se barns glede over; fri, uorganisert, og ikke tilrettelagt lek i skog og mark, og en liten bekk.

Møkkete klær og våte støvler etter plumping i bekken er småtteri sammenlignet med barns glede over uteliv.

På facebookgruppa **Skåtøy** **liv** **for** **og** **nå** legges stadig ut bilder av stort og smått som skjer og har skjedd på Skåtøy og i skjærgården. Dette kan du følge med på,

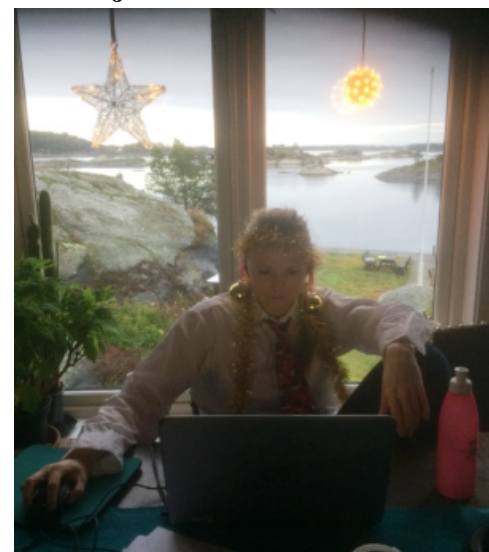

og Grethe Olsen er primus motor for denne facebook-gruppa, og hun er også en av Bekkestuas ivrige ildsjeler.

Bildet viser årets vedhogst av tørrgran, og grønn vinter bekreftes tydelig av mosen bak vedstabelen. Det har regnet mye i år, men det var verre i 2017 da Bekkestua var utsatt for flom. Flom er et nøkkelord fordi nedslagsfeltet til bekken er stort og bekken kan lett demmes opp. Min teori er at for riktig lenge siden ble bekken demmet opp slik at det ble samlet opp nok vann til å drive en såkalt "Flomkvern". Det fins ingen skriftlige eller muntlige historiske kilder, eller fysiske spor som bekrefter dette, kun navnet Kvernbecken. Teorien støttes ved at et stort jorde i nedslagsfeltet i gamle skriftlige kilder heter "Damjordet".

Læren om stedsnavn heter Toponymi på fint, og fins det noen Toponymimaner blant leserne – så kom gjerne med innspill og historier rundt dette teama.

Koronajulebord?

De yngre lider mest av den frihetsberøvelse som følger med pandemien. Selv om utsikten er upåklagelig, er neppe digitalt julebord noen fullgod erstatning for sosialt samvær?

Skjærgårdsliv og fotokunst på sitt beste.

Før vi aner det blir tradisjonelt skjærgårdsliv til historie!

Mange av oss husker nok Turid Marthinsens fotoutstillingen på Skåtøy kafé for et par år siden, med bilder av Tom Edvardt og Stussholmen. Utstillingen er i år fulgt opp med en bok, og bildet under er et eksempel fra boka som skildrer Tom og livet hans på Stussholmen, sommer som vinter, i hverdag og fest.

Tor D

Den 28. august døde Tom Edvardt Jacobsen . Dermed forlot en av de aller siste fastboende fiskerne ytre skjærgård.
Med Toms bortgang er også mye av skjærgårdshistorien borte.
Jeg har kjent Tom i ca 30 år og i de siste 5 årene har jeg fulgt ham som fotograf. Jeg har nå samlet de beste bildene i en bok som kan bestilles fra meg.

Turidmarthinsen@gmail.com eller på sms 92242074.
Boka koster kr 550

Turid Marthinsen

I år tenker vi på:

– Alle barn i barnehage og skole, som i år ikke får vise hvorflinke de er med juleverksted, utstillinger og åpne forestillinger, for foreldre, beste-foreldre og andre hverken på Lokalet, skolen og andre steder.

– Alle voksne og barn som ikke lenger får pilke torsk på isen, da både torsk og is ser ut til å forsvinne fra våre farvann.

I år bør vi ikke bare tenke på, men også besøke eller ringe de eldre og enslige i vår bekjentskapskrets som vi tror kan bli sitende for mye alene.

Tor D

Det skjer på Skåtøy

Skåtøy Kafé er vinterstengt:
<https://www.skatoykafe.no/skatoy-kafe>

Tja... Vad skjer på vår lilla öy?

Det eneste som skjer på Kafen er at om-bygging av uteområdet har startat. Akkurat nå er det ikke så mye og se. Men jeg har store forventinger og det kommer at bli sååå fint !

Vi regner med at doble antall sitteplasser ute fra sommer 2020 og fortsatt holde avstand. Jeg jobber med menyen før sommer 2021, det kommer en del nyheter.

Vi åpner til påske og starter opp vår populære Quiz allerede i april, så planlegger jeg litt annet smått og godt til sesongen.

GOD JUL

Cathrine Mellby

Skåtøy Kirke

24. desember kl.1400. Julegudstjeneste.

Første gudstjeneste i 2021 blir **14. februar.**

GOD JUL og GODT NYTT ÅR
til Flaskepostens lesere fra Skåtøy menighetsråd.

Velkommen Skåtøy menighetsråd

Huskestua ønsker alle en riktig god jul og godt nyttår.
Vi håper at vi kan treffes engang i 2021.

Hilsen oss i styret.

Et stort hvitt felt viser tomrommet i "Det som skjer" på Skåtøy i årets julemåned.
Akkurat som mangel på hvit Jul er det lite vi kan gjøre med dette på kort sikt.

Med noen tøffe tak i vinter og vår, og et vaksine program som starter på nyåret, kan vi forhåpentlig se fram mot og glede oss til en noenlunde normal sommer.